

पश्चात् तापः ।) अन्वाहार्थं, स्त्री, (प्रतिमासमाहरशीयं, अनु + आ + छ + ल्यत् ।) मासिकांशाद्वा इत्यमरः ॥ ततु प्रथमावासाविहितं पार्वेणाशाद्वं अक्षतसपिष्ठी-करणस्य वत्सरात्मेप्रतिमासं यत् आद्वं तदिति केचित् । इति भरतः ॥ गोभिलायहोक्तकर्मणा-माद्यक्षाद्वं । तदन्ताङ्गदक्षिणा च । यथा,— “यत् आद्वं कर्मणामादौ याचान्ते दक्षिणा भवेत् । अमावास्यं दितीयं यदन्वाहार्थं विदुर्दुधा:” ॥ इति गोभिलायहो ॥

अन्वाहार्थांकं स्त्री, (प्रतिमासमाहरशीयं, अनु + आ + छ + ल्यत्, ततः स्त्रार्थं कन् ।) अन्वाहार्थं । यथा,— “पिण्डान्वाहार्थांकं आद्वं कुर्यात्कासानुमासिकं” ॥ इति भरुः ॥

अन्वाहार्तिनः, चिं, (अनु + आ + धा + कर्मणि क्त ।) यदेकस्य हस्ते निहितं ब्रह्म तेनापि पञ्चादन्यस्य हस्ते खामिने देहोति निहितं तत् । इति मिताद्यरा ॥ (“थर्वितान्वाहितन्यस्तिवेष्टादिष्वयं विधिः” । इति याज्ञवल्क्यः,— “एष एष विद्धिं द्वा याचितान्वाहितादिष्वु” ॥ इति नारदः ।) गच्छित ब्रह्म ताहार खामिने दिते अन्यहस्ते अपगकरा इति भाषा ॥

अन्वितः, चिं, (अनु + इण्ण + क्त ।) युक्तः । मितिः । इति जटाधरः ॥ कृतान्यथयदादिः । यथा,— “पदार्थान्तरैर्नितानां सङ्केतो गृह्णते” । इति काश्यपाकाशः ॥ (पदानां योग्यताकाउक्षादिरूपान्यथसहितः । परस्परं सम्बद्धः । “वर्णाः पदं प्रयोगार्हानन्वितैकार्थं बोधकाः” ॥ इति साहित्यदर्पणे ।)

अन्वितः, चिं, (अनु + इण्ण + क्त ।) अन्वेषितः । शतान्वेषणः । इत्यमरः ॥ (“यद्युरन्विष्टगैः किरतैरासेवते भिन्नशिखगिर्वहं” । इति कुमारसम्भवे ।)

अन्वितः, चिं, (अनु + ईड गतौ + कर्त्तरि क्त ।) अन्वितः । युक्तः । इति जटाधरः ॥

अन्वेषणं, स्त्री, (अनु + इण्ण + ल्यत्) अन्वेषणा । अतुसम्भावं । यथा । “सुधीवो रामनिचं च जनकतनयान्वेषणे प्रेषिलोऽहं” । इति महानाटकम् । (“दोषान्वेषणमेव मत्सरयुधां नैसर्गिको दुर्घंहः” । इत्यद्विटः ।)

अन्वेषणा, स्त्री, (अनु + इण्ण + गिच् + भावे युच् तस्य अनः ततः टाप ।) तक्तादिना यथावोधितधर्माद्यन्वेषणं । अन्वेषणमात्रं । तत्पर्यायः परेण्ठिः २ पर्येषणा ३ गवेषणा ४ । इत्यमरः ॥

अन्वेषितः, चिं, (अनु + इण्ण + गिच् + कर्मणि क्त ।) कृतान्वेषणः । तत्पर्यायः ॥ गवेषितः । २ अन्वितः । ३ मार्गितः । ४ गृहितः । ५ इत्यमरः ॥ ६ यरीषुः । ७ पर्येषितः । इति अन्वेषणापर्याये पशीक्षिष्ठं

अन्वेषणा, (क्त) चिं, (अनु + इण्ण + ल्यत् ।) अन्वेषण-कर्त्ता । तत्पर्यायः ॥ आनुप्रयादः २ । इति हेमचक्षः ॥ (“अन्वेषणो ब्राह्मणाच्च भमन्ति शत-शोमहो” । इति नवोपाख्यानं ।) अप, व्य, (न याति, न + या + द “चादयोऽसत्त्वे” । इति नियातसंज्ञया स्वरादिनियातमव्ययमिति अव्ययम् ।) उपसर्गविशेषः । अस्यार्थः । अनादरः । अंशः । असाक्ष्यं । वैरूप्यं । त्वागः । नवर्थः । इति दुर्गादासः ॥ अपक्षादार्थः । वर्जनार्थः । विद्योऽपि । विपर्ययः । विद्याति । चौर्यैः निर्वैः । इति भेदिनी ॥

अपः, [स] स्त्री, (आप् + असून्, एषोदरादित्यात् ऋसः ।) वज्रकर्मणः । इत्युत्तिकोषः । अपकर्मणः, स्त्री, (अपक्षाद्वं कर्मणै ।) दुष्कृत्या । मन्द-कर्मणः । अपक्षाद्यार्थापोपसर्गेण कर्मणेऽन्दस्य कर्मण-धारयसमाप्तः ।

अपकाराः, एं, (अप + द्व + भावे वच् ।) ब्रोहः । अनुपकाराः । मन्दकर्षणं । इति हस्तावृथः । (अ-निरुसाधनं । असद्यवहारः । अवाचारः । देषः । “उपकारीरिणा सन्धिर्व भित्तेणाप्यकारिणा । उपकाराप्यकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोः” । इति माघः ।)

अपकारार्थीः, [र] स्त्री, (अपकारेण गीः वाक्यं ।) अपकारावाक्यं । भर्तुनं । इत्यमरः । अपकारावाक्यं । भर्तुनं । इत्यमरः ।

अपकारी, [न] चिं, (अपकरोति, अप + छ + शिनि ।) अपकारकः । ब्रोहकः । यथा,— “अपकाराशिं चेत् ब्रोधः ब्रोधः ब्रोधे कथं न ते । अर्मार्थिकाममोक्षाणां चतुर्णां परिपश्यनि” ॥ इत्यद्विटः । (अहितकारी । अनिष्टुसाधकः । पीड़कः । दुर्वैः । कुकर्मेकारी । “किं भेनेनासमर्थेन किं शक्तेनाप्यकारिणा” । इति पञ्चतन्त्रम् ।)

अपक्षयः, चिं, (अप + छृष्ट + क्त ।) जघन्यं । तत्पर्यायः । अधमं । २ निकाटं । ३ अग्न्यं । ५ अवदं । ६ कागङ् । ७ कुत्सितं । ८ प्रतिक्षयं । ९ यायं । १० वेषः । ११ अवमं । १२ ब्रवं । १३ खेटं । १४ यापं । १५ अप्रबद्धं । १६ कुपूयं । १७ चेलं । १८ अर्वचं । १९ । इति हेमचक्षः ।

अपक्रमः, एं, (अप + क्रम + भावे वच्, “बोदान्तोपदेशे मानस्येवादिना वृद्धिनिषेधः” ।) पलायनं । इत्यमरः ।

अपक्रिया, स्त्री, (अप + छृष्ट + भावे शृ ।) ब्रोहः । अपकाराः । इति हेमचक्षः ॥ (विष्टीतप्रयोगः । “चतुर्णीपायसाथे तु रिष्यौ सान्त्वमपक्रिया” । इति माघः ।)

अपक्रोषः, एं, (अप + क्रुष्ट + भावे वच् ।) निन्दनं । जुगुप्तनं । भर्तुनं । इति शब्दरत्नावली ।

अपक्षः, चिं, (न पक्षते, पच् + कर्मणि क्त ।) तवो न चसमाप्तः ।) पक्षभिन्नः । काँचा इति भाषा । यथा,— “तैले विपर्ययं विद्यात् पक्षे चापक एव च” । इति वैद्यकप्रिभाषा । तत्पर्यायः । २ असिद्धं ।

इ आमः । ४ अस्तु । इति इलमाला । (“अपक्षके लवणं ददात् पक्षे ददात् मरीचकम्” । इति आमवाक्ये ।)

अपगतः, चिं, (अप + गम् + कर्त्तरि क्त ।) अपयते पलायिते च । ऋतः । इति हेमचक्षः । गतः । दूरीभूतः । यथा,— “तपोनापगतस्त्वं वा न च ज्ञात्वा धूको न धौता तनोः” । इत्यादिवस्त्रावेषेन । अपगम, स्त्री, (वधोमुखेन गच्छति, अप + गम् + कर्त्तरि द्वः; स्त्रियां टाप ।) आपगम । नदी । इत्यमरटीकायां भरतः । (खोतस्त्री दीपवती खवन्ती निश्चापगम इत्यमरः ।)

अपगतः, एं, (अपहृत्य मिलिता वियुज्यते, अप + हृन् + “अपघनोऽङ्गः”-मिति पाणिनिसूचेण अप हस्ताने व ।) अवयवः । व्याङ् । इत्यमरः । (“हृणि-भिरपचनैर्वरवत्त्वावोबान्” । इति सूर्यशतके ।)

अपगताः, एं, अपहृत्य इति व्युत्त्वावाक्यात् इति व्युत्त्वावक्षलकायापाराः । अपहृत्यते इति व्युत्त्वाव्य अपमूर्वक इति धातोभावे वच्चप्रव्ययेन निष्पन्नः ।

अपचयः, एं, (अप + चि + भावे वच् ।) अपहृत्य । चातिः । चानिः । तत्पर्यायः । अपहृत्यारः २ । इत्यमरः । (पूजा सम्मानना । चातिः । “देहस्यापयचयो-मतौ निविश्टते गाढो यहेषु यहः” । इति श्रान्ति-शतके । [पूजितः । इत्यमरः ।])

अपचायितः, चिं, (अप + चाय + कर्मणि क्त ।) अपचायितः । अपचाराः, एं, (अप + चृ + भावे वच्, अपश्च-वेवन ।) अहिताचरणं । यथा, “योनिप्रदेवोच्च भवन्ति शिष्ठे पक्षेपदंशा विविधापचारैः” । इति माधवकरः । (“कृतापचारोऽपि परैरनाविष्कृतविक्रियः । असाध्यं कुरुते कोपं प्राप्ते काले गदो यथा” ॥ इति माघः ।)

अपचितः, चिं, (अप + चाय + पूजार्थे कर्मणि क्त ।) अपचित्यति । अपचित्यत्वेति पाणिनिसूचेन पक्षे चायस्थाने चिभावः । (अप + चि + क्त ।) हीनः । अयितः । अवयवाद्यपचययुक्तः चीयाः । चाशः । “अपचित-मपि गान्च आयतत्वादत्त्वाद्य” । इति श्राकुन्तले ।

अपचितिः, स्त्री, (अप + चि + भावे शृन् ।) हानिः । अयः । पूजा । निष्कृतिः । इति भेदिनी । (क्षयः । धंकः । सम्मानना । “च्यहं तृपचित्यति भातुः पितुस्य सकलामिमां” । इति रामायणे ।)

अपच्छायः, चिं, (अपगता छाया यस्तात् सः ।) देवः । उपदेवः । निष्पन्नः । अपगता छाया यस्तात् इति बज्जीवैऽहौ ऋसः । (अपच्छायच्छायाविशिष्टः । पितॄचारादिः । “अजाग्नुरं खूरोत्पर्यं माज्जीनीरेणुवज्ज्ञैः । दीपखद्वापच्छायेव त्वज्यते निर्धनोजनः” ।)

अपच्छीकृतं, स्त्री, (अपच्छात्मकं पच्छात्मकं धंकं, पच्छ + अभूतपद्मावेच चिं धंक + क्त ।) तवो न चसमाप्तः । सूक्ष्मभूतं । पच्छीकृतभिन्नाकाशादिपच्छभूतं । इति वैदानतसारः ।